La încheierea sezonului competiţional (II)

Cîteva aspecte legate de aplicarea orientării de joc

În rîndurile care urmează ne vom ocupa, pe marginea desfăşurării campionatului, de rezultatele muncii antrenorilor în domeniul aplicării orientării de joc, sarcină trasată de planul de măsuri pentru îmbunătăţirea activităţii fotbalistice. Fără a avea pretenţia unei analize complete, comentariul de faţă urmăreşte să sublinieze ceea ce s-a realizat şi ceea ce nu, atitudinea antrenorilor (factori principali în aplicarea principiilor de joc elaborate) şi a federaţiei în această problemă. Socotim că s-a scurs un interval de timp destul de mare (aproape doi ani), în cursul căruia preocuparea pentru aplicarea orientării putea lua forme mai concrete.

Mai întîi însă, să facem o remarcă. **În fotbalul nostru se simţea nevoia unor principii unitare de pregătire şi de joc, a căror aplicare de către toţi antrenorii să constituie baza îmbunătăţirii activităţii echipelor de club şi reprezentative.** La noi au circulat la un moment dat prea multe teorii, a apărut o tendinţă accentuată de teoretizare exagerată, semănînd confuzii printre antrenori în privinţa metodicii antrenamentului şi a tacticii de joc. Însăşi importanţa factorilor antrenamentului era privită în mod diferit. Nu exista un acord în această privinţă şi federaţia nu şi-a îndeplinit atribuţiile de organ tehnic de îndrumare, stabilind un mod unitar de a privi atît metodica antrenamentului, cît şi orientarea fotbalului. De aceea, echipele noastre — în frunte cu cele reprezentative — au oscilat, după cum accentul cădea pe factorul fizic, tehnic sau tactic, pierzînd pasul cu evoluţia fotbalului pe plan internaţional.

Elaborarea orientării şi apariţia broşurii „Orientarea de joc şi metodica pregătirii echipelor" a însemnat un început de limpezire a apelor. Se urmărea stabilirea unei orientări unitare „atît în metodica pregătirii fotbaliştilor, cît şi în joc". Fiind vorba de principii, îndrumarea federaţiei nu putea duce la şablonizarea în joc, cum au susţinut unele „voci". Dovadă că echipele care au realizat în bună măsură trăsăturile orientării (Dinamo Bucureşti, Petrolul, Progresul, Dinamo Bacău etc.) şi-au păstrat totuşi specificul şi — mai mult — au început să-şi cristalizeze un stil propriu de joc (care nu trebuie confundat cu sistemul). Firește, se pot face obiecţiuni pe marginea formulării orientării, ca detalii (de pildă aşezarea jucătorilor pe teren, mărirea zonei de acţiune), dar nu şi în privinţa necesităţii unor principii unitare de pregătire şi joc.

Pasa trimisă spre Frăţilă (dreapta, în tricou de culoare închisă) a fost imprecisă şi Dungu, ieşit din poartă, prinde nestingherit balonul. În dreapta lui, Motroc — la mică distanţă de Frăţilă — este gata să intervină la nevoie... Faţă din partida Dinamo Bucureşti—Rapid.

Orientarea, deci şi broşura — care constituie, de fapt, o sintetizare a experienţei fotbalului nostru şi a celui din ţări avansate în această privinţă — stabileşte trăsăturile cunoscute.

Cum s-au reflectat aceste trăsături în jocul echipelor în ultimul campionat?

Considerăm că în ceea ce priveşte caracterul constructiv, dinamic şi colectiv al jocului, majoritatea echipelor au înregistrat paşi înainte. **De asemenea,** progrese s-au făcut şi în privinţa rapidităţii jocului, a puterii de luptă, a aplicării sistemului cu trei fundaşi şi a măririi razei de acţiune a jucătorilor. **În schimb,** am constatat o aplicare nesatisfăcătoare a recomandării ca jocul să fie echilibrat şi elastic, ceea ce a decurs din neparticiparea întregii echipe la iniţierea şi dezvoltarea acţiunilor, din faptul că nu s-a realizat constant o legătură bună între compartimente. Gradul de tehnicitate a jocului, sub raport individual şi de ansamblu, lasă încă de dorit, spre deosebire de pregătirea fizică, domeniu în care echipele s-au prezentat, în general, destul de bine. Mărirea ritmului de joc, pe măsura apropierii acţiunilor de poartă, n-a intrat în obişnuinţa echipelor noastre, fiind realizat doar sporadic. În sfîrşit, sub aspectul cursivităţii jocului, ca şi al eficacităţii lui s-au manifestat lipsuri. Pe de o parte jocul a fost fragmentat fie prin execuţii tehnice greşite, care au dus la pierderea balonului, fie prin oprirea şi păstrarea neindicată a mingii; pe de altă parte acţiunile ofensive au fost de multe ori lipsite de eficacitate deoarece ele nu au fost desfăşurate pe un front larg, cu folosirea din plin a extremelor, ci s-au canalizat mai mult pe spaţiul restrîns al tripletei, ceea ce a dus la îngrămădirea jocului şi a uşurat sarcina apărărilor. În privinţa acestora trebuie subliniat faptul că întărirea liniei de fund cu un half sau altul, în raport cu direcţia fazei de joc, este realizată de puţine echipe.

Dintre formaţii, apreciem că rezultate mai bune pe linia aplicării orientării au obţinut: Dinamo Bucureşti, Petrolul (mai mult în retur), Dinamo Bacău, Progresul, Rapid, St. roşu şi Ştiinţa Cluj.

În concluzie, bilanţul nu este de natură să mulţumească, mai cu seamă că au trecut aproape doi ani de cînd această orientare a fost elaborată şi prelucrată cu antrenorii. Situaţia aceasta se datorează conducerilor secţiilor de fotbal, care n-au manifestat preocupare pentru modul cum sînt realizate trăsăturile orientării şi nu au urmărit, deci, munca de instruire din acest punct de vedere, antrenorilor, atitudinii celor mai mulţi dintre ei faţă de pregătirea jucătorilor în vederea aplicării orientării şi colegiului central de antrenori, care nu a intervenit cu autoritate şi eficienţă. Însăşi federaţia a manifestat slăbiciune în această privinţă, mulţumindu-se să constate o stare de fapt, fără a interveni energic, prin măsuri care să-i cheme la ordine pe antrenori.

Este foare adevărat că o serie de antrenori au reuşit să imprime echipelor lor un stil de joc destul de bine conturat (Dinamo Bucureşti, Steaua, Petrolul, Progresul, St. roşu, U.T.A., Ştiinţa Cluj, de pildă), ceea ce dovedeşte preocupare în această direcţie. Dar, în privinţa orientării de joc ei au manifestat serioase carenţe — o indisciplină faţă de îndrumarea federaţiei şi o pasivitate inadmisibilă. Orientarea a fost supusă discuţiei antrenorilor la timpul oportun. În prefaţa broşurii amintite se precizează că nu-i completă, că „reprezintă doar un început, un prim pas" şi că „un sprijin deosebit pot da antrenorii la îmbunătăţirea continuă a conţinutului lucrării" şi deci a orientării. Prilejuri pentru aceasta au fost nenumăratele consfătuiri organizate de federaţie. Totuşi, cu foarte puţine excepţii (şi acestea mai mult cu caracterul unor discuţii în particular...) nu s-a făcut o analiză temeinică a orientării şi la ora actuală LA COLEGIUL CENTRAL AL ANTRENORILOR NU EXISTĂ NICI O PROPUNERE CONCRETĂ DE ÎMBUNĂTĂŢIRE! Or, campionatul şi meciurile internaţionale la care au asistat mulţi antrenori puteau duce la asemenea propuneri. De pildă, în ceea ce priveşte tendinţa de a acţiona cu patru jucători la fund, necesitatea de a exista totuşi — cel puţin în mod teoretic — o aşezare mai precisă pe teren a halfilor şi înaintaşilor, continua mişcare a jucătorilor în linia de atac, sensul exact al realizării măririi razei de acţiune a unor jucători, printre care şi extremele etc.

Este momentul ca federaţia să organizeze o asemenea analiză, în cursul căreia antrenorii să-şi spună cuvîntul în mod deschis, pe baza experienţei de pînă acum, arătînd ce cred ei că e bun şi ce nu, în raport cu evoluţia fotbalului internaţional şi aducînd propuneri concrete pentru îmbunătăţirea jocului sub aspect tactic. În felul acesta ei îşi vor îndeplini o altă sarcină importantă decurgînd din planul de măsuri, aceea a generalizării experienţei, după fiecare campionat sau competiţie internaţională.

Meciuri din etapa a II-a a „Cupei Loto-Pronosport" la fotbal, în programul concursului Pronosport nr. 31

Numărul mare de spectatori şi de participanţi la concursul primei etape a jocurilor din cadrul „Cupei Loto-Pronosport", ilustrează interesul acestora pentru competiţia de vară, organizată de Federaţia Română de Fotbal, în colaborare cu Loto-Pronosport.

Desfăşurarea jocurilor şi rezultatele obţinute în prima etapă, de echipele participante scot în evidenţă interesul pe care îl prezintă această competiţie şi faptul că lupta pentru cîştigarea celor 3 cupe rămîne deschisă pentru toate cele 12 echipe înscrise în competiţie.

Aşa după cum s-a mai anunţat, Loto-Pronosport a dotat competiţia respectivă cu „Cupa Loto-Pronosport", care va fi decernată echipei cîştigătoare de serie (cîte o cupă pentru fiecare echipă cîştigătoare de serie) şi importante premii în obiecte.

Astfel, fiecare jucător al echipelor participante va primi cîte o pungă cu cadouri compusă din: un ceasornic de masă „Loto-Pronosport", o scrumieră, o agendă de buzunar, oglinzi, pliante, calendare de buzunar etc.

Jucătorii echipelor clasate pe primul loc în fiecare serie, vor mai primi, în afara premiilor menţionate, următoarele: material (poplin) pentru 3 cămăşi, o cravată, ciorapi, batiste şi cîte un termos.

Aceste premii vor fi atribuite unui număr de 15 jucători de fiecare echipă şi antrenorului respectiv.

● Iată acum programul concursului Pronosport nr. 31 din 5 august 1962:

1. Dinamo Obor — Rapid Bucureşti (Cupa Loto-Pronosport).
2. Metalul Bucureşti — Steaua (Cupa Loto-Pronosport).
3. Metalul Tîrgovişte — Prahova Ploieşti (Cupa Loto-Pronosport).
4. Carpaţi Sinaia — Poiana Cîmpina (Cupa Loto-Pronosport).
5. Crişana Oradea — C.S.O. Timişoara (Cupa Loto-Pronosport).
6. Vagonul Arad — U.T.A. (Cupa Loto-Pronosport).
7. Szeged — Ferencvaros (Camp. cat. A R. P. Ungară).
8. Dorog — M.T.K. (Camp. cat. A R. P. Ungară).
9. Gyor — Szombathely (Camp. cat. A R. P. Ungară).
10. Ujpesti Dozsa — Salgotarjan (Camp. cat. A R. P. Ungară).
11. Budai Spartacus — Szekesfehervar (Camp. cat. B R. P. Ungară).
12. Nyiregyhaza — Ozd (Camp. cat. B R. P. Ungară).

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 30 DIN 25 IULIE 1962

Categoria I: 2 variante a 28.624 lei.
Categoria a II-a: 4 variante a 15.504 lei.
Categoria a III-a: 41 variante a 1.629 lei.
Categoria a IV-a: 520 variante a 165 lei.
Categoria a V-a: 1020 variante a 84 lei.
Categoria a VI-a: 5214 variante a 22 lei.
Fond de premii: 477.068 lei.

Extragerea suplimentară. Categoria a II-a: 1 autoturism a 49.500 lei cîştigător Boca Sever din Timişoara. Categoria a II-a: 72 variante a 140 lei. Fond de premii: 59.633 lei.

Rubrică redactată de Loto-Pronosport.

Turneul balcanic intercluburi

Mîine, la Braşov: Steagul roşu — Olimpiakos

Un mare interes, nu numai printre iubitorii fotbalului din Braşov ci şi printre oamenii muncii aflaţi la odihnă pe Valea Prahovei, stîrneşte meciul internaţional St. roşu—Olimpiakos Pireu (Grecia) programat mîine la ora 17,30 pe stadionul Tractorul din Braşov, în cadrul turneului balcanic. Este al doilea joc pe care-l susţine St. roşu în această competiţie şi al cincilea al clubului Olimpiakos. Acesta, de altfel, şi conduce în clasamentul seriei I cu 7 puncte (1—0 cu St. roşu la Pireu, 1—0 cu Galatasaray, 3—2 şi 3—3 cu Sarajevo). Oaspeţii au sosit în Capitală duminică seara cu avionul, iar ieri, au plecat la Braşov. Ei au deplasat un lot de 19 jucători (din ţara noastră vor pleca la 3 august în U.R.S.S. pentru jocuri la Chişinău şi Moscova) şi mîine vor alinia următoarea formaţie: TSANAKSIS — SIMANDIRIS, STEFANAKOS, PLESAS — POLICHRONIOU (căp.), S. PAPAZOGLU — C. PAPAZOGLU, SIDERIS, IFANDIS, GRIGORIADIS, A. PAPAZOGLU. Rezerve: **Toulakos (portar), Kabolis, Iliadis, Spetseris, Posidon, Gavetsos, Barbalias şi Psihos.** Din echipa de mai sus, cu excepţia lui S. şi A. Papazoglu şi Grigoriadis, toţi ceilalţi sînt internaţionali. În palmaresul echipei din Pireu figurează o victorie cu 3—2 asupra lui F. C. Santos şi alta cu 2—0 la F.C. Barcelona.

St. roşu — după cum ne-a relatat corespondentul nostru C. Gruia — s-a pregătit intens în această perioadă pentru meciul de mîine în care speră să facă un rezultat bun, luîndu-şi revanşa asupra formaţiei Olimpiakos. În afara antrenamentelor propriu-zise, St. roşu a susţinut şi cîteva jocuri de verificare pentru omogenizarea echipei.

Meciul va fi condus de S. Kotherja (Tirana).

Progresul Bucureşti — Flacăra Moreni 7-2 (1-1)

MORENI. Meciul a fost echilibrat pînă în min. 66 cînd la 2—2 în formaţia Flacărei au fost introduşi mai mulţi jucători tineri care nu au putut face faţă ritmului impus de bucureşteni. Progresul a jucat tot timpul foarte bine. Au marcat Oaidă (min. 10), Protopopescu (62 şi 76), Malfeuţă (85 şi 87), Baboie (86), Voinea (89) iar pentru Moreni Negoiţă (35 din 11 m.) şi Dumitrescu (64)

PROGRESUL: Cosma-Nedelcu, Caricaş, Smărăndescu II (Maior)-Ionită, Ştirbei (Stancu)-Malfeuţă (Sandu), Oaidă (Protopopescu), Paşcanu, (Dinulescu), Voinea, Baboie (Malfeuţă).

G. ILINCA-coresp.

CAMPIONATUL MONDIAL din CHILE — văzut de un antrenor român

Completări la o lecţie braziliană de fotbal

Brazilienii nu s-au arătat de loc zgîrciţi, în meciul cu Spania, în folosirea mişcărilor tactice la puncte fixe. Cornerele au fost, de preferinţă, executate lung, spre Vava sau Garrincha; dar, uneori au fost şi scurte, după părerea mea pentru a surprinde adversarul. La loviturile peste „zid" a existat multă varietate, accentul căzînd pe elementul surpriză. Mi-am notat o asemenea fază, mai deosebită: mingea a fost aşezată de Didi, iar Amarildo a sprintat să şuteze. „Zidul" s-a mişcat însă şi Amarildo s-a întors ca să efectueze lovitura. În aceeaşi clipă, însă Didi a şutat splendid, dar portarul a fost bine plasat şi, mai ales, atent nu la mişcarea jucătorilor, ci la ceea ce se întîmpla tot timpul cu mingea. Loviturile din cimp erau executate foarte repede şi creau „pistonul": un jucător venea la primit, altul pleca în sprint mai lung; această acţiune o făceau mai ales pe centru, scoţînd din joc (în timpul acţiunii) stoperul.

Toate cîte au realizat tactic jucătorii brazilieni s-au bazat pe o tehnică superioară. Toţi au folosit fentele, iar unii şi driblingul. Dar precizia în lovirea cu capul şi piciorul a fost aceeaşi la întregul lot de jucători folosiţi. Prin contribuţia tuturor s-a ajuns să se realizeze o echipă şi un joc colectiv.

La 30 de ani şi o lună

Tehnica jucătorilor brazilieni este, în general, cunoscută acum. În ceea ce priveşte folosirea unei biomecanici scurte, fără ca piciorul de lovire să treacă peste minge (după execuţie); se imprimă astfel mingii un efect invers direcţiei zborului.

În executarea procedeelor tehnice se observă o mare uşurinţă şi, mai ales, mobilitate şi suplete articulară. Jucătorii nu folosesc însă, cu aceeaşi dexteritate ambele picioare. Nu există execuţie tehnică fără fentă. În dribling (de pe loc sau din mişcare), jucătorii brazilieni ţîşnesc ca din puşcă şi nu se rezumă la o acţiune, ci fac un „releu" întreg de mişcări suplimentare. Ei conduc balonul cu exteriorul virfului piciorului; uneori îşi trag mingea înapoi, întorc spatele şi apoi schimbă direcţia. Acest procedeu îl folosesc totdeauna protejînd balonul.

Cîteva cuvinte şi despre factorul fizic. Brazilienii au avut o rezistenţă foarte bună. Cei din linia de fund sînt masivi, dar la înaintare destul de... mărunţi, însă foarte viguroşi. Toţi au o detentă, o elasticitate şi o îndeminare rar întîlnite. O excepţie o constituie fundaşul Djalma Santos, la care viteza de deplasare este insuficientă.

Am calculat „media" virstei la această echipă şi nu m-a surprins cînd am aflat că are 30 de ani şi o lună pentru că mi-erau cunoscute virstele individuale (opt jucători de la 30 de ani în sus, în frunte cu Nilton Santos — 37 de ani). Şi aceeaşi echipă a jucat de aici în colo pînă la sfîrşitul campionatului, care nu i-a scutit de eforturi. Adevărul e că jocul şi pregătirea ştiinţifică la care au ajuns, virtuozitatea tehnico-tactică atinsă, calităţile moral-volitive ce-i caracterizează, seriozitatea şi viaţa sportivă ce-o duc, respectarea fără şovăire a tuturor obligaţiilor legate de pregătire şi păstrarea formei, sprijinul reciproc ce nu şi-l precupeţesc, au păstrat şi păstrează tinereţea fiziologică a acestor jucători, a acestei echipe. E o învăţătură în plus pe care echipa Braziliei o ţine la dispoziţia tuturor şi care merită să fie cunoscută şi asimilată.

O ultimă încercare a spaniolilor

În jocul cu Brazilia, spaniolii au făcut noi remanieri în formaţie, astfel că în trei meciuri au prezentat trei formaţii aproape total diferite. Debutanţi în echipă erau Araquistain şi Adelardo Rodriguez. Au lipsit din echipă, printre alţii, reputaţii Suarez, Del Sol şi Santamaria. S-a spus la un moment dat că ar fi fost vorba de un „complot" al jucătorilor lui Real Madrid împotriva lui Helenio Herrera. În realitate însă, antrenorul renunţase la ei.

După felul cum s-au comportat jucătorii aleşi nu s-ar putea spune că Herrera n-a avut „mînă fericită". Probabil că el şi-a făcut un calcul simplu: ca echipă, ca tot omogen, naţionala spaniolă nu există. E numai un conglomerat de mari valori individuale fără multe şanse. Într-un joc cu Brazilia. Aceasta l-a determinat să facă o încercare nouă, cu care să realizeze eventual o lovitură pentru cartea lui de vizită de „magician".

„Planul tactic" al lui Herrera a avut ca bază împiedicarea adversarului de-a juca, de-a crea. Cu puţin timp înaintea începerii partidei, jucătorul Di Ştefano — care a rămas mai departe spectator nu s-a ferit să spună: „Echipa noastră va triumfa asupra Braziliei, pentru că „băieţii noştri sînt decişi să se bată". Era reflectat în această declaraţie însuşi planul de luptă întocmit de Herrera.

Şi, într-adevăr, fotbaliştii spanioli s-au bătut pînă la limita puterilor lor, dar numai cu atît nu putea să fie învinsă Brazilia. Încercarea lui Herrera, dacă n-a putut evita eliminarea Spaniei din campionatul mondial, s-ar putea să aibă totuşi unele repercusiuni asupra orientării viitoare, dacă ar fi să se dea crezare celor ce se spuneau după jocul cu Brazilia şi anume că această echipă să constituie „nucleul" pentru campionatul mondial din 1966, pe care Spania să înceapă să-l pregătească de îndată. O echipă care, eventual, cu foarte mici excepţii, să fie supusă la o nouă încercare, cu prilejul „Cupei Europei" inter-ţări în care, cum se ştie, echipa spaniolă urmează să întîlnească reprezentativa ţării noastre.

CONSTANTIN TEAŞCĂ